

[Bertel Dahlgaard.]

at de endnu i lang tid kan vegetere i en kommission.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen rettede en henvendelse til mig i anledning af, at regeringen har bebudet, at den i sit skatteovsforlag vil opretholde bestemmelsen om skattefradragsrettens bortfald. Jeg skal gerne i den anledning sige, at jeg i og for sig mener, at det ville være klogt af regeringen, om den fjernede bestemmelsen om skattefradragsrettens bortfald inden lovforslagets genfremsættelse. I så tilfælde ville der måske endda være udsigt til en snarlig succes for den højtærede finansministers bestræbelser for forenkling og rationalisering af vort skattesystem. Men det må regeringen jo selv skønne over. Fremgangsmåden bliver nu efter regeringens beslutning mere omstændelig, og det vil tage mere tid, når folketinget skal foranledige bestemmelserne om skattefradragsrettens bortfald fjernet; det må regeringen så finde sig i og vil forhåbentlig få fornøjelse deraf.

Til de bemærkninger, som den højtærede forsvarsminister fremsatte vedrørende tjenestetidsnedsættelsen, vil jeg gerne sige, at det må virke aldeles forbløffende, at det har kunnet være skjult for offentligheden og endogså for tinget, at den tidligere regering udover 18 måneders tjenestetid overfor NATO tillige har stillet 2 måneders genindkaldelser i udsigt, ja, endogså har givet NATO meddelelse om, at pengene til disse genindkaldelser allerede var bevilget, og at det her drejede sig om genindkaldelser af 30—40 000 mand. Det stiller i et meget grelt lys, at den konservative og venstres presse i de sidste måneder har givet det udseende af, at valget stod mellem 18 måneders tjenestetid og 16 måneder plus 2 måneders genindkaldelser, medens sandheden altså har været, at valget stod mellem 18 måneder plus 2 måneders genindkaldelser og 16 måneder plus 2 måneders genindkaldelser. Jeg tror, at alle her i landet nu forstår, at det radikale venstre bidrog til nedsættelsen til 16 måneder plus 2 måneders genindkaldelser, de genindkaldelser, som nu iøvrigt er faldet bort for 1954 og 1955.

Jeg skal iøvrigt ikke blande mig i den skarpe diskussion, der er opstået mellem de tre Atlantpartier om deres samarbejde på det forsvarsmæssige og udenrigspolitiske

område; jeg vil blot gøre opmærksom på, at det for den, der opmærksomt lyttede til forsvarsministerens tale i dag, vil være let at forstå af de tal, den højtærede minister nævnte i forbindelse med militæruddgifterne, at det militærøkonomiske ikke er klarlagt med de nedsættelser, der nu finder sted i det kommende finansår. Det viser sig jo nu, at det er rigtigt, hvad jeg tillod mig at fremdrage her i tinget i fjor, at med det militærsystem, der er bygget op, er man faktisk efterhånden blevet overrasket af den kendsgerning, at udgifterne i fremtiden nødvendigvis må stige gennem en lang årrække, også betydeligt udover de 1 000—1 100 mill. kr., man var nået op på i fjor. Bladet „Information“ sagde for tre måneder siden, at konsekvenserne synes at være, at det brød, vi har slået op, er for stort til, at vi kan bage det. Derfor ønsker jeg at sige, at jeg ikke tror, at denne nedsættelse i år og det kommende år skal betragtes som en isoleret episode. Det vil vise sig, at „Information“ får ret på dette punkt.

Må jeg forresten sige, at når det ærede medlem hr. Erik Eriksen truende sagde, at han ikke ville finde sig i, at regeringen førte udenrigspolitik sammen med venstre og konservative og samtidig gennemførte militære besparelser sammen med det radikale venstre, ja, så tror jeg ikke, truslen er farlig. Ellers havde det ærede medlem jo i går i forbindelse med den udenrigspolitiske beslutning haft lejlighed til at sætte alvor bagved truslen, men det gjorde det ærede medlem ikke. Det ærede medlem sluttede smukt op bag den regering, som han ellers vil fælde. Vi har altså allerede set truslens værdi i praksis.

Må jeg forresten også på foranledning af en bemærkning fra det ærede medlem hr. Erik Eriksen sige, at der ikke af det radikale venstre har været fremsat noget ønske om, at civilundervisningen indenfor soldatertjenesten skulle indskrænkes, eller at bevillingen til dette formål skulle nedsættes. Vi mener, at civilundervisningen har vist sig at være af stor værdi for det indkaldte mandskab, og jeg går ud fra, at der fremdeles vil blive stillet de fornødne midler til rådighed, så det omfattende og dygtige arbejde, der er sat i gang og gøres her, kan fortsætte.

Jeg må altså sige, at jeg tror, man må